

nemlig allerede dengang gjennem det forelagte Lovforslag gjort Udkast til, hvorledes Politiets Omordning skulde stille sig med Hensyn til det, der ogsaa udgjorde en væsentlig Deel af Lovforslaget, nemlig en Forandring i Bestemmelserne i Forordningen af 1845 med Hensyn til Behandlingen af offentlige Politisager, og i en Vedtægt, som var bleven vedtagen af Kommunalbestyrelsen, forelaa det, hvorledes Sagen skulde ordnes; men det høitærede Thing fandt, at Loven selv burde indeholde en Deel af Vedtægten, for at den lovgivende Magt kunde komme til at føre en fuldstændigere Indsæen med Bestyrelsen af Politiet. Det Tredie, som den ærede Rigsdagsmand berørte, forstod jeg ligesaa lidt som det Foregaaende, nemlig hans Bemærkning om, at Lovforslaget denne Gang ikke strax er blevet forelagt Rigsdagen, men først er kommet saa seent, at det, hvis en Forlængelse af Rigsdagssamlingen ikke havde fundet Sted, ikke kunde være blevet Gjenstand for yderligere Forhandling; thi det, som har foranlediget, at Lovforslaget fremkom senere, var jo netop, at man, under Erkjendelse af de paa-trængende Omstændigheder, som gjorde det nødvendigt at komme med det, har maattet søge at faae Sagen saaledes ordnet, som det høitærede Folkething havde meent, at den burde fremtræde, nemlig i en fylldigere Skikkelse. De 3 Bemærkninger, som saaledes ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand, og som i det Hele forekom mig at mangle Grundlag, idet de mere syntes beregnede paa at vise, at man har havt Opmærksomheden for lidt henvendt paa selve Vægterinstitutionen, end egentlig at staae i Forbindelse med det, hvorom Talen er, betragter jeg kun som en Indledning til de andre Erindringer, han fremkom med med Hensyn til Vægtervæsenet; men jeg maa slyde det bort fra mig, hvori jeg finder Bemærkninger om, at der enten i den ene eller anden Henseende handles under Tryk af andre Hensyn end dem, der ere fuldt berettigede i Sagens egen Stilling. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad den ærede Rigsdagsmand udtalte, idet han gjenoptog Ytringer fra Mødet igaar om Systemets Gjennemførelse; kun det skal jeg bemærke, at det ikke er nødvendigt, at der finder en fuldkommen streng Gjennemførelse Sted af det, —

man kalde det nu System eller ikke — som en theoretisk Betragtning kunde hjemle, thi der kan være Systemer, som netop meget heldigt i sig optage saadanne praktiske Bestemmelser, som en theoretisk Anskuelse ellers kunde berettigede til at holde borte; men Hovedpunktet er her Vægterinstitutionen, og i saa Henseende kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er blevet udtalt af den ærede Ordfører. Saavel under Sagens første Behandling som igaar troede jeg allerede tilstrækkeligt at have henledet Opmærksomheden paa den store Misforstaaelse, som ligger til Grund, naar man har meent, at der var Spørgsmaal om en Patrouillering istedetfor det Tilshyn, som hidtil er ydet ved Natpolitiet; men den ærede Ordfører har sikkert Ret i den Maade, hvorpaa han har opstillet sin Beregning over de Kræfter, over hvilke der vil kunne have Raadighed til Natpolitiet. Efter den Beregning, jeg har gjort, vil man maastee kunne gaae endnu videre; jeg troer, at man, naar det Mandstab, som Politiet gjennem Konstablerne vil have til sin Raadighed, veles i 3 Hold, hver Nat vil kunne have 86 eller 87 Konstabler til at føre Tilshyn istedetfor 160 Vægttere, og da de have en bestemt mindre Kredt at føre Tilshyn med, er der ikke mindste Anledning til at frygte for, at de ikke, affeet fra de Mangler, som man ellers kunde finde ved Vægterkorpsen, ligesaagodt ville være istand til at sørge for Orden og Sikkerhed om Natten. Den ærede Rigsdagsmand (Fischer), med Hensyn til hvis Foredrag jeg saaledes har havt Adskilligt at erindre, bemærkede, at jeg igaar havde erklæret, at Vægterkorpsen sov meget; jeg har slet ikke sagt dette, men kun, at den ærede Rigsdagsmand, som talte saa stærkt til Fordeel for Vægterkorpsen (Müllen), havde sældet en stærk Dom over det, naar han sagde, at Vægterne vare usikre til at holde Vinene aabne. Jeg skal ikke i denne Retning indlade mig paa den ene eller anden Dom over Vægterkorpsen, men kun holde mig til det, hvorpaa det kommer an, nemlig at Konstabellindretningen vil give en fuldkommen betryggende Sikkerhed, at Vægterinstitutionens Vedbliven er uforenelig med den Reform, som agtes tilveiebragt igjennem det foreliggende Lovforslag, og at det er aldeles